

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Locato & conducto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96119](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96119)

LXX

XXXVII

Tibi Allegari tibi istam legem s. de pact. quod pactum vestitum non vestit pactum nudum inter alias personas, licet inter easdem sic.

LXX

XXXVIII

Inductores Istam constitutionem habuit de verbo ad verbum s. vno de vi. non ab re. ideo hic nihil de ea dicemus. Sed dic vt dicitur.

De iure emphyteutico. Rubr. LXVI. ADDITIO.

P. P. A. V. P. De iure emphyteutico. Circa materiam iuris emphyteutici, not. quod si conceditur alicui fundus sterilis in emphyteuticum, et emphyteuta suo opere et industria efficit fructificum, licet esset actum quod duraret vsq; ad tertiam generationem. Ita singulariter Bart. in l. quicumq; la. ii. C. de omni agro deserto. lib. xi. declarat Ro. sing. cclxxv. inci. fundus. Quid autem impotent verba, ad renouandū posita in instrumentis, vt vide Ang. cons. cxxxv. incip. ex forma z serie. circa finem. z ibi ponit in prin. quid si aliquis accipiat emphyteusim pro se z suis si sine vna femina, an femina simul veniat cum masculis, vide etiam in consil. Nunquid autem sit pretium fructuum crescat vel decreseat, debeat fieri augmenti vel diminutio, vide Ang. consil. cxxxv. Item not. quod si quis ecclesia possunt dare fundum in emphyteuticum cum pacto vt non incidat in commissum secundum Bart. in l. fundus. C. de fund. patrimo. li. xi. Item an pater possit preiudicare descendenti non soluendo canonem, quando transit ad filios vt filios, vide Alexand. consil. viii. in li. volumin. z ibi in prin. dicit quod bona emphyteutica ecclesie transeunt ad filios vt filios. De hoc vide etiam quod habes ad Bart. in l. vt iusturandi. s. si liberi. c. oper. lib. an possit preiudicare filijs. Item quid si res emphyteutica augetur per alluionem, an incrementum cedat emphyteute, vide Jason. in l. de quibus. ff. de legib. vbi etiam ponit de reudatario. Debet etiam potuisse in l. huius tituli. qz Salic. can. et hic. Item not. quod si habeat rem in emphyteusim, z illa peruenit ad tertium possessorem, qui fuit inuestitus a domino, z semper soluit canonem, ego autem antequam solui res non incidit in commissum. De quo vide. j. in li. in prin. ad Bar. Et dicit Alex. an debeat solui non soluens potest petere restitutionem in integram ex causa. Item circa probationem iuris emphyteutici vide Ro. consil. xvi. not. dicit quod quoad tertium non bene probat iuramentum emphyteutis. Nun quid autem finita emphyteus possit rursus inuestire sine citatione emphyteute, vide Ro. consil. cxxxv.

LXX

L

Ratio quare in emphyteusi re perempta pensio non soluitur, et licet locat. vel concedit in emphyteusim, teneat ad patientiam. Contractus emphyteuticus in quo differat a contractu emptio nis z venditionis, z locationis. Contractus emphyteuticus an debeat fieri in scriptis. Emphyteusim in quo differat a contractu luelli. Emptio magna qd dicitur, ad hoc vt fiat diminutio mercedis, et actione agatur ex isto contractu.

As emphyteuticarium Locus emphyteuticus est contractus per se, z pacta appo sita in eo valent, s. si perit res tota, liberatur emphyteus a contractu emphyteutico, nam ab initio datur certa quantitas, vt puta ceterum, z postea annuatim pacificatur aliud modicum. Quid queri, vtrum iste sit contractus emptio nis, z venditi onis, vel locatio nis, ad quod respondet Imperator. C. de ex. i. quod illa dicuntur differre specie, que habent diuersas disti nctas. Ex vltima parte no. illam distinctionem, aut tota res pe rit, aut pars. Ad vltimam partem oppo. videtur quod a die cele stis commatus, periculum spectet ad emphyteutam, sicut dicitur in l. in emphyte. vt l. s. de peric. z commo. rei vend. Sol. Aliud est pro. qm in contractu emptio nis, vndit obligatur ad rem. z sic ad spectat certam, vt ad officium aliquod scilicet ad traditionē quod tractat est momentaneum. Unde solutione eius quod debetur, hinc spectat reneatur. Sed ille, qui locat, vel dat in emphyteusim, non spectat ad certam speciem, sed teneat ad patientiam vt patia tur, etiam si emphyteuticarium vitium, vt l. ex cōduct. in prin. nota quod patientia cum habeat tractum in futurum, nec fit certa quantitas, non potest postea prestari quando res est perempta, z ideo non potest pen pensio. Ita fit vna ratio. Vel aliter dic per l. de acqu. pignus. de pig. act. res perit ei, cuius est, sed in contractu locatio nis,

z emphyteutico res eius remanet, z remanet etiā post contractum perfectum, ideo ei perit. Secundo opp. z videtur quod quando perit pars rei, debeat fieri diminutio mercedis, vt l. licet. s. titu. j. Sol. Aliud est in locatione, aliud est in emphyteusi. Ratio, quia emphyteusis datur sub quadam pensione modica, que percipitur magis ad offendendum recognitionem domini, quam in reco mpen sationem fructuum, qui percipiuntur, merito licet pereat pars rei non tamen fit diminutio mercedis, qz semper remanet fructus sufficientes ad pensionem, seu canonem, que annuatim prestatur quod non contingit in locatione, z cōductione. Quero, in quo differat iste contractus, a contractu emptio nis, z venditionis, z locationis, z cōductionis. Sol. vt colligitur ex. ij. in. glo. quas. no. Inter alias habes vnam differentiam, quam multi notaui vobis in quadam disputatione quam feci, dicitur hic, quod in emptio ne, z venditione, soluitur pretium ab initio, hic autem soluitur canon annuatim, z vide gl. Et per hoc ego dicebam, quando quis emit a communi Peruñi fructus, redditus, z promeritus cluñi pro certis annis, z pro certo pretio soluendo annuatim pro rata, vtri debeatur fieri diminutio pretij propter sterilitatem, sicut in locatione, z cōductione, an vero non debeat fieri sicut in emptio ne, z ven. Dic vt dicitur in questione illa que incipit, publicanus, z inter alia que ibi dicitur, non curio vtrum dicatur rem vendidit aut dicitur, locauit. Sed dico inspiciendū, vtrum sit venditio seu locatio. Inter alia est, vtri prestatio sit annua vel non, qz est vnum de his, propter que differat vtrū sit emptio vel locatio. Quero, vtrū contractus emphyteuticus debeat fieri in scriptis. Dicunt quidā qz sic, per text. in versum quo cuncta, z hoc videtur tenere gl. ista, quam modo les gi. Alia gl. super verbo, scriptura videtur dicere aliter, qz licet per mittatur qz fiat in scriptis, non tamen prohibet quin possit fieri sine scriptis, z istud approbat cōsuetudo. Quero in quo differat iste contractus a contractu luelli. Dicunt quidā qz emphyteusis datur perpetuo, vel vsq; ad certas generationes, luellus datur vsq; ad xxx. annos. De hoc contractu luelli tangitur in gl. s. de sacr. fan. eccle. aut. ingressi. z l. si finita. s. si de vectig. ff. de dam. inf. Breuis ter puto qd nulla sit differentia inter emphyteusim, z luellum. Ita videtur tex. in l. feud. qualiter feudū poterat alienari. c. i. Quero ro, quid differat iste contractus a contractu precarij. Quidā cano nis se ponit inter hec aliquas differentias vt extra de precar. c. j. Bre uiter secundum nos precarij differat absque dubio, qz in contractu precarij non interuenit pretium, z pot dominus reuocare quando vult, sed in quibusdā partib. de consuetudine possessiones emphy teutice diuersis nominib. nuncupantur. Quidā appellant eā precariam, quidā appellant eā luellum, quidā appellant eā ad firmā, quidam eā appellant ad pensionē, nō tamen curio, quomodo cum que nuncupetur, emphyteusis est. Quero dicitur hic si fuerit facta diminutio, quādo dicatur diminutio magna, ita quod fiat dimi nutio mercedis. Dicunt quidam, si perit vltra dimidiam rei, gl. nostre dicunt bene inducere, quod si aliquid remanet, debet pres tari tota pensio. Ego intelligo illud si tantum remanet, ex quo percipiuntur sufficientes fructus ad pensionem. Quero, in quid cōuersio, si res augetur, an augetur pensio. Adistinguit, 10 aut sit augmentum latens, aut sit augmentum patens, qz non placet, imo puto qz omne augmentum indistincte pertineat ad ipsam emphyteutam, s. de allu. z palu. l. iij. z ar. huius l. per locū a contra rijs, vt quod iuris est in diminutione, idem in augmento. Quero ro, qua actione agatur ex isto contractu. Dicunt quidam condic tione ex l. ista. Alij dicunt, vt per. z l. yn. sequendo eum qz hic agitur actione prescri. verbis, quod apparet noua: sed illa, que erat in nouam speciem reducitur. Preterea, dicunt ipsi quod quando lex inducit obligationem nouam, habedo respectum ad principia legis, s. iij. tabula. agitur prescrip. ver. ita loquitur materia contractū in nouatione. Hoc nō placet per hoc per. z vlt. amon. contra dicunt sibi, nam ipsi dicunt, qz actio prescriptis verb. nunquam oritur, nisi ex cōtractib. in nouatione. Sed secundū eos hic est con tractus in nouatione scilicet, contractus emphyteuticus, z ex eo oritur actio prescri. ver. qz non est dicendum. Dicendum est ergo qz oritur conditio ex lege ista, sicut ob. qz dicunt quod non inducitur obligatio noua, nam de iure antiquo posito qz nō esset locatio neque conductio, sicut non erat in veritate, non oriebatur actio ne que obligatio efficax, ex illo cōtractu, nisi rei interuenit, vestiretur, z vestire hunc contractum perfecte erat difficile, quoniam incertum erat ex parte domini, quāto tempore debet pati emphyteuta, z ex parte emphyteute erat incertum quāta pensionem soluere debe ret. Ad illud qz ipse dicit, quādo lex noua inducit obligationē per respectum ad legē s. iij. tabularum, dico qz hoc falsum est, vt dicā tibi in l. ff. de condi. l. zc. Quero, quid si res non perit, sed est in loco, in quo propter guerrā non potest laborari, vtrum debeat sol ui pensio. Ja. de Are. determinat qz non, sicut si in totū esset dāni ficata, arg. l. interdū. s. ff. de acq. poss. l. cum vnus s. vlt. de bon. au. su. poss. Et hic refert. l. yn. l. 30. quod tene menti perpetuo, zc.